

قربانی یارزاقی نیادر کنار عزت‌اللهی

بازی بادو هافبک دفاعی؛ تغییر سیستم مقابل بلژیک

تغییرات محتمل؛ رضاییان یک خط بالاتر می‌رود، صالح حمدانی مدافع راست، محبی در جناح چپ و طارمی تنها مهاجم نوک

گزارش یک

محمد قراقرزلو

خبرنگار

سه سال و سه ماه از حضور امیر قلعه‌نویی در رأس کادرفنی تیم ملی می‌گذرد. در این مدت قلعه‌نویی با احتساب همین بازی نخست در جام جهانی مقابل نیوزیلند در ۴۴ بازی رسمی هدایت تیم ایران را برعهده داشته که از پنج سیستم مختلف به‌عنوان سیستم پایه در شروع مسابقه استفاده کرده است. قبل از ورود به تورنمنت و در بازی‌های تدارکاتی فروردین و خردادماه (مارس و ژوئن) که آخرین فرصت‌های کادر فنی برای محک سیستم‌های جدید و ترکیب‌های متفاوت بود قلعه‌نویی چند سیستم مختلف را تست کرد. در بازی با نیجریه برای اولین بار از سه دفاع مرکزی و سیستم ۴-۴-۱ بهره برد، مقابل کاستاریکا به سیستم محبوب خودش ۳-۲-۱ برگشت و برد خوبی هم به دست آورد، سپس در مصاف با کامبیا یک بار دیگر ۴-۴-۲ با دو هافبک دفاعی بهره جست و در نهایت مقابل مالی بعد از مدت‌ها رو به بالا آمد.

با این حال از قبل مشخص بود حداقل مقابل نیوزیلند که شاید راحت‌ترین حریف همگروه باشد او از سیستم محبوبش استفاده خواهد کرد. مطابق انتظار، تیم ملی مقابل نیوزیلند از سیستم ۴-۳-۱ بهره جست تا برای نوزدهمین بار با این سیستم شروع کند. در این سیستم تعمی و

باین تغییر سیستم حتی اگر کادرفنی از کیفیت فردی دو مدافع میانی (شجاع و نعمتی) و مدافع چپش (میلاذ محمدی) راضی باشد و به آنها دست نزنند یک هافبک دفاعی دیگر (با احتمال بالاتر محمد قربانی و یا احتمال ضعیف‌تر امیرمحمد

رزاقی‌نیا) را کنار عزت‌اللهی قرار خواهد داد

به نظر می‌رسد.

در عین حال آنچه در بازی نیوزیلند کاملاً مشهود بود و بعد از مسابقه مورد نقد قرار گرفت مشکلات مشهود ساختار دفاعی است. مشکلاتی که باعث شد نیوزیلند با وجود تراکم بازیکن در یک‌سوم دفاعی تیم ملی راحت‌تر از حد تصور، تنها با حضور دو سه مهاجم در حوالی محوطه هجده قدم به دو گل دست یافته و دو بار از تیم ایران جلو بچفتند. مشکلات مربوط به ساختار دفاعی و مدل دفاع کردن تیم ملی در پوشش فضاهای مقابل خط دفاعی و داخل محوطه جریمه، پوشش بازیکنان هم‌تیمی و نحوه استقرار در زمان دفاع کاملاً مشهود بود و همین باعث خواهد شد تا

کادرفنی رو به تغییر سیستم بیاورد. با این حساب با توجه به مشکلات ساختار دفاعی و البته توانمندی و کیفیت بالاتر بلژیک در فاز حمله پیش‌بینی می‌شود قلعه‌نویی دفاع جلوبگیری کنند هم در مقابل خط میانی قدرتمند بلژیک ایستادگی بیشتری داشته باشد. در این شرایط احتمالاً طارمی در نوک حمله تنها خواهد بود اما ممکن است تغییراتی در مثلث سه‌نفره ایجاد شود. پیش‌بینی می‌شود با خروج احتمالی آریا یوسفی از ترکیب محمد محبی مقابل بلژیک به‌عنوان مدافع چپ شروع‌کننده باشد و رامین رضاییان به‌خاطر توانمندی در گلزنی و امور تهاجمی یک خط بالاتر رفته و با حضورش در پشت

وینگر راست، یک بازیکن دفاعی‌تر مثل صالح حمدانی را پشت سر خود ببیند. در مرکز این خط سه‌نفره نیز سامان قدوس بازی خواهد کرد. گفتنی است بعد از سیستم مورد استفاده مقابل نیوزیلند، قلعه‌نویی در یازده بازی از سیستم ۴-۴-۲ با دو هافبک دفاعی استفاده کرده و ۸ بازی نیز تیمش را با سیستم ۴-۲-۳-۱ به میدان فرستاده بود که شاید دیدار مقابل بلژیک نه‌همین مسابقه باشد که این سیستم را به‌عنوان سیستم پایه انتخاب خواهد کرد. در عین حال تا اینجا سیستم ۴-۱-۴-۱ در پنج بازی و سیستم ۵-۴-۱ در یک بازی توسط قلعه‌نویی مورد استفاده قرار گرفته است.

اینفانتینو همه جا هست

۱۰ هزار کیلومتر در پرواز

جپانی اینفانتینو از زمان آغاز جام جهانی در مکزیک تقریباً هر روز در یک یا دو شهر مختلف حضور داشته است. رئیس فیفا ابتدا در مکزیکوسیتی افتتاحیه مسابقات را تماشا کرد و سپس همان روز راهی گوادالاخارا شد تا دیدار کره جنوبی و جمهوری چک را از نزدیک ببیند. روز بعد در لس‌آنجلس حاضر شد و سپس مسیر خود را به سانفرانسیسکو، ونکوور، میامی، سیاتل و دوباره لس‌آنجلس ادامه داد. او در آخرین سفر خود دیدار ایران و نیوزیلند را در استادیوم مملو از تماشاگر سوفاي لس‌آنجلس به تماشا نشست.

براساس این برنامه، اینفانتینو در پنج روز نخست مسابقات به ترتیب در شهرهای زیر حضور داشته است: ۱۱ ژوئن: مکزیکوسیتی و گوادالاخارا، ۱۲ ژوئن: لس‌آنجلس، ۱۳ ژوئن: سانفرانسیسکو و ونکوور، ۱۴ ژوئن: میامی، ۱۵ ژوئن: سیاتل و لس‌آنجلس. اگر فاصله هوایی این شهرها را محاسبه کنیم، رئیس فیفا در همین مدت حدود ۱۰هزار کیلومتر سفر کرده است.

این در حالی است که فیفا تأیید کرده اینفانتینو برای ادامه مسابقات نیز قصد دارد تا حد امکان روزانه یک یا دو بازی را از نزدیک تماشا کند. او برای اجرای این برنامه فشرده به یک جت اختصاصی متعلق به قطر ابرویز دسترسی دارد که در قالب همکاری تجاری این شرکت با فیفا در اختیارش قرار گرفته است.

اتفاق عجیب برای کره

جاسوسی از تمرین با پهباد

یک اتفاق عجیب و غیرمنتظره در رقابت‌های جام جهانی ۲۰۲۴ خیرساز شده است. پیش از دیدار حساس روز جمعه کره جنوبی مقابل مکزیک که یکی از میزبانان جام است تمرینات تیم ملی کره جنوبی مختل شد و تیم ملی این کشور اعلام کرد با اینکه تمرین کاملاً بسته و محرمانه بوده شاهد پرواز یک پهباد جاسوسی بوده است.

براساس گزارش رسانه‌های کره جنوبی این وسیله پرنده درست زمانی که بازیکنان در حال آماده‌سازی برای تمرین بودند بر فراز کمپ تمرینی آنها در نزدیکی شهر گوادالاخارا رؤیت شد. سون هیونگ مین ستاره ۳۳ساله و سایر هم‌تیمی‌هایش در حال گرم کردن بودند که این اتفاق رخ داد. گفته می‌شود دو مرد ناشناس این پهباد را از یک منطقه مسکونی در همان حوالی به پرواز درآورده بودند. تیم کره جنوبی شناسایی شد. بلافاصله یکی از اعضای ارتش مکزیک که مسئولیت تأمین امنیت محل اقامت تیم را برعهده داشت وارد عمل شد و با ایجاد اختلال در سیگنال پهباد را سرنگون کرد. اما مظنونان این حادثه سریع‌تر از نیروهای امنیتی عمل کردند. براساس گزارش‌های رسیده از محل تمرین آنها پهباد سقوط کرده را برداشتنند و از محل متواری شدند. با این حال تیم تصویربرداری کره جنوبی توانسته است لحظه فرار آنها را ثبت و ضبط کند.

نکته امیدوارکننده برای کره‌ای‌ها این است که به گزارش رسانه‌های این کشور هیچ‌راز تاکتیکی مهمی فاش نشده است. طبق گزارش‌ها این حادثه در جریان برنامه گرم کردن و پیش از شروع تمرینات اصلی و تاکتیکی رخ داده است. فدراسیون فوتبال کره جنوبی فوراً فیفا را در جریان این اتفاق قرار داد و پلیس مکزیک تحقیقات خود را در این زمینه آغاز کرده است.

گتی‌ایم‌جی

چرا درگاهی یک دقیقه هم بازی ملی ندارد؟

مسافری به نام دنیس

نگاه فنی

حمید رضاعرب

خبرنگار

دنیس در شرایطی به همراه ۲۵ بازیکن دیگر راهی آمریکا شد که حتی یک بازی ملی در کارنامه نداشت. اتفاقی که به خودی خود کم‌سابقه و حتی در تاریخ فوتبال ایران نادر به نظر می‌رسد.

البته برای اثبات اینکه این اتفاق هرگز رخ نداده، باید تاریخ حضور تیم ملی در ادوار مختلف جام جهانی، بویژه جام جهانی ۱۹۷۸ آرژانتین، به‌دقت مورد بررسی قرار بگیرد، اما حتی اگر نمونه‌ای مشابه هم وجود داشته باشد، باز هم حضور بازیکنی بدون سابقه ملی در بزرگ‌ترین تورنمنت فوتبال جهان، یک اتفاق

غیرمعمول محسوب می‌شود.

اما مسأله اصلی حضور او در فهرست نیست؛ مسأله اصلی این است که اساساً چرا بازی نمی‌کند؟ این پرسشی است که باید مستقیماً در برابر امیر قلعه‌نویی قرار گیرد. اگر دنیس از نظر فنی آن‌قدر کیفیت داشته که توانسته از فیلترهای متعدد عبور کند و نامش در فهرست نهایی ۲۶نفره قرار بگیرد، پس چرا در اولین مسابقه حتی یک دقیقه هم به میدان نرفت؟ چرا نه در ترکیب اصلی قرار داشت و نه در برنامه تعویض‌ها جایی برای او در نظر گرفته شد؟

بی‌هیچ تعارفی در فوتبال حرفه‌ای تناقضی در چنین سطحی قابل پذیرش نیست. نمی‌توان از یک سو به یک بازیکن اعتماد کرد و او را به مهم‌ترین رویداد فوتبالی جهان برد و از سوی دیگر حتی کوچک‌ترین مسئولیتی در زمین مسابقه به او نداد. این دو تصمیم در تضاد کامل با

یکدیگر قرار دارند.

اگر قرار نیست دنیس بازی کند، پس یکی از سهمیه‌های ارزشمند جام جهانی عملاً بلااستفاده مانده است؛ سهمیه‌ای که می‌توانست در اختیار بازیکنی قرار بگیرد که قابلیت کمک کردن به تیم را در جریان مسابقات داشته باشد.

از سوی دیگر، اگر قلعه‌نویی اعتقاد دارد که دنیس می‌تواند گره‌ای از کار تیم ملی باز کند، تاخیر در استفاده از او چه توجیهی دارد؟ جام جهانی فرصت صبر کردن نیست. تورنمنتی کوتاه و بی‌رحم است که در آن فرصت‌ها با سرعت از دست می‌روند و اشتباهات به‌راحتی جبران نمی‌شوند.

قلعه‌نویی در بازی با نیوزیلند حتی به حاج‌صفی نیز بازی داد تا رکورد این بازیکن در فوتبال ایران به‌واسطه بازی در جام جهانی دست‌نیافتنی‌تر شود اما دنیس جایی در میان تفکرات او

بی‌انصافی است که در این وضعیت و با نتیجه مساوی از تعویض‌ها ایراد گرفت. نکته مثبت تیم، این بود که بعد از هرابر که گل می‌خورند و عقب می‌افتادند، از بازی دست‌نمی‌کشیدند و جبران می‌کردند. بنابراین الان وقت ایراد و انتقاد نیست، درباره تعویض باید بگویم که هنوز جانفشانه که سرمربیان درباره تعویض‌های خود توضیحی بدهند و فعلاً تعریفی ندارد اما باز هم می‌گویم نتیجه خوبی حاصل شد.

البته که ایرادهای زیادی وجود دارد اما الان وقتش نیست. در شب‌نه‌چندان خوب بسیاری از بازیکنان تیم ملی، رامین رضاییان ۳۶ساله فرشته نجات تیم قلعه‌نویی شد.

در شرایطی که عده بسیاری و حتی خود من اعتقاد بر میانگین سنی بالای تیم داشتیم اما بازیکنی مثل رامین رضاییان از تجربه و سن بالای خود حداکثر استفاده را کرد. به رغم اینکه مدتی نمی‌کشتن بود و در لیست قلعه‌نویی جایی نداشت اما دست از کار و تلاش نکشید و حالا خود را به بهترین شکل ممکن ثابت کرد. این

یعنی بازی خوب به رغم سن بالا. پیش‌بینی شما از بازی با بلژیک و مصر چطور است؟ با عملکرد مصری‌ها مقابل بلژیک، به نظرمی‌رسد اصلاً نمی‌شود این تیم را دست‌کم گرفت.

از قبل هم پیش‌بینی کرده بودم که بازی با نیوزیلند مساوی خواهد شد. درباره مصر هم معتقدم که بازی بسیار سختی خواهیم داشت. البته که الان با توجه به تساوی دوتیم مصر و بلژیک شرایط یکسان است و این یک فرصتی طلایی برای تیم قلعه‌نویی است. در بازی‌های بعدی تیم ملی محکوم است که بیشتر بدود و کمتر اشتباه کند. باید هم با همین احتیاط مقابل این دو تیم قرار بگیرند چرا که اگر با ترس متعادلی بازی کنند، قطعاً نتیجه بهتری خواهند گرفت.